

PENTEKOSTALT LEDARSKAP

“Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig. Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. Ni är mina vänner om ni gör vad jag befäller er. Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Detta befäller jag er: att ni skall älska varandra.”

Joh 15:11-17

“Nu uppmanar jag de äldste bland er, jag som själv är en äldste och ett vittne till Kristi lidanden och som också har del i den härlighet som ska uppenbaras: var herdor för Guds hjord hos er och vaka över den, inte av tvång utan frivilligt, så som Gud vill, inte för egen vinning utan med hängivet hjärta. Upptred inte som herrar över dem som anförtrotts er, utan var föredömen för hjorden. När den högste herden sedan uppenbarar sig, ska ni få härlighetens segerkrans som aldrig vissnar.

1 Pet 5:1-4

BIBLISKA RÖTTER

Den bibliska ramen och grunden ska alltid utgöra den huvudsakliga källan för auktoritet och vägledning i ett ledaruppdrag. Genom den bibliska historien ser vi hur Gud verkar genom människor som kallats till, och fått som gåva, att leda. David smordes långt innan hans uppdrag, han var en man efter Guds hjärta, trots hans karaktärsbrister använde Gud honom till att göra gott för sitt folk.

Man kan se det ur två perspektiv, att Gud välsignar sitt folk genom ledarskap men även korrigerar dem genom ledarskap. Det finns både en prästerlig och en profetisk dimension.

Med Kristus förverkligades en ny era av ledarskap. Det betjäande ledarskapet står som modell och den andliga ledningen av kyrkan utgörs av både en vertikal och horisontell dimension. Gud som vertikalt kallar människor till att bli apostlar, profeter, evangelister, herdor och lärare. Ur ett horisontellt perspektiv blir ledare kallade till att vara kyrkans tjänare genom diakoni, som äldste och biskopar. Ingen lokal kyrka kan bära detta själv och därför är nätverk med andra kyrkor avgörande för att bringa stabilitet och sundhet. Vår församlingsmodell ska inte leda till sektarism och isolering.

DET PENTEKOSTALA SÄTTET ATT LEDA

Den helige Ande – vår ledare. Det tesen kommer från våra grundare i Berlin 1916 när pingstväckelsen började ta form och man skrev dokumentet: *Unsere Ziele und Richtlinien*. Den ger bilden av att den som är en ledare i pingströrelsen i första hand är en person som följer Anden.

Pingsteologin är en teologi som betonar Gudsmötet. Det utmärker även den pentakostala kyrkans stil. Där predikan är med människor snarare än för människor, en föreståndare tjänar tillsammans med andra på andra ledarpositioner.

Vem som än är andedöpt kan vara en ledare i inom pingströrelsen. Det är den ursprungliga tanken från Azusa street-väckelsen men den tanken har utmanats under åren.

DAGENS LEDARUTMANINGAR

Det finns en alltför stor press på pastorer att vara mer av kändisar än ordets tjänare eller att vara administrativa experter snarare än att tjäna tillsammans med andra. Vi vill säga nej till superhjalte-krav på våra pastorer. Det finns ett påtagligt behov av hårt arbetande tjänande ledare och vi behöver stötta och uppmuntra våra ledare, ge dem utrymme att tjäna i ett passionerat och långsiktigt ledarskap. Vi tror på primus inter pares när det gäller det föreståndartjänsten. Vi tror på ett teamlett ledarskap där föreståndaren stakar ut vägen men tjänar tillsammans med andra. Ensamhet och utbrändhet kan uppstå på grund av osäkerhet om pastorn inte kan hantera den kollegiala distansen som ofta uppstår. Eller inte får behovet av vänskap och socialt stöd tillgodosett av andra pastorer.

Alla ämbeten i våra kyrkor är tillgängliga för kvinnor i vår rörelse men det finns kulturella utmaningar i att ge dem det utrymme de ska ha. Vi behöver att kvinnliga ledare får utrymme för sin ledarstil för att våra församlingar ska växa och frodas.

Vi behöver pastorer i våra kyrkor som även är pastorer för sin stad och sin region. Vi kommer från en bakgrund där många av våra kyrkor varit marginaliserade vilket bidragit till blandande känslor kring ledarskap och position. Om vi utgår från att våra kyrkor är missionerande gemenskaper och betjänar våra samhällen utifrån det perspektivet kan det hjälpa oss att hitta en bra balans i ledarskap och andligt liv som kan bära rik frukt. Förändring är det enda konstanta när det gäller kyrkliga modeller. Av den anledningen behöver vi ledare som fokuserar på dagens utmaningar och möter dem på nya sätt.

Vi behöver att Anden hjälper oss att tjäna idag men med ett evighetsperspektiv som genomsyrar vår verksamhet. Dagens situation innebär en hel del komplexitet och därför behöver vi klarhet i vårt ledarskap. Det finns inget behov av självhävdande ledare, vi behöver ledare som är överlåtna till ett större uppdrag än sin egen framgång.

När Gud har välsignat nya ledare behöver vi se och ge dem möjligheter att tjäna i kyrkan parallellt med deras formella utbildning. Andligt ledarskap är en kallelse men det är en kallelse som behöver utvecklas genom utövande. Att vara en sund ledare innebär att upptäcka behovet av kollegor, att ge och få stöd och råd och att tjäna andra.

FRAMTIDA LEDARFOKUS I VÅRA RÖRELSER

- Rätt strävan – att i bön lyssna till Andens röst, att älska Gud och människor som väljer de rätta striderna.
- Andra först – bygga team av förtroende, nå själar för Kristus och bygga samhället genom kyrkan.
- Kristuscentrerat ledarskap – att genom Kristi mod bära smärta och glädje i det andliga ledarskapet och osjälviskt tjäna Gud och samhället.

REYKJAVIK, DEN 1 DECEMBER 2022

Daniel Alm, *Sverige*

Øystein Gjerme, *Norge*

Aron Hinriksson, *Island*

Esko Matikainen, *Finland*

Sam Michaelsen, *Danmark*